



## בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10563-04-10 גולדשטיין(קטין) ואח' נ' גולדשטיין ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר 10563-04-10

בפני כבוד השופטת שרון צנצ'פר הלפמן

תובעים

1. מ. ג. (קטינה)
2. א. ג.
3. א. ג.

באמצעות עו"ד אריאל פרויליך וניסים פרחי

נגד

נתבעים

1. א. ג.
2. דולב חברה לביטוח בע"מ  
באמצעות עו"ד שהם סלומון

3. עדי אדוטלר
4. החברות הישוב חבי' לביטוח בע"מ
5. אבנר איגוד לביטוח נפגעי רכב בע"מ  
באמצעות עו"ד שהם סלומון

### פסק דין

לפני תביעה לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975. המחלוקת בין הצדדים היא בעניין הנזק בלבד.

### התובעת והתאונה

1. התובעת, ילידת 1994, בת כ- 23 כיום.
2. ביום 7.6.1997, בהיותה כבת שלוש, נפגעה התובעת בתאונת דרכים במהלכה התנגש הרכב בו הוסעה במשאית. הרכב היה מבוטח על ידי הנתבעות 2 ו-5. אירוע התאונה אינו שנוי במחלוקת בין הצדדים.
3. למען שלמות התמונה יצוין כי התביעה הוגשה מלכתחילה גם בגין תאונה נוספת, מיום 12.4.1998, במהלכה נפגעה התובעת כחולכת רגל בעודה חוצה את תכביש במעבר חציה. בין התובעת לבין



## בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10563-04-10 גולדשטיין(קטיין) ואח' נ' גולדשטיין ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר 10563-04-10

- 1 נתבעים 3 ו-4 הושג הסכם פשרה ביחס לתאונה הנוספת. לפיכך, נסב פסק הדין אודות נזקי  
2 התובעת מן התאונה הראשונה בלבד.  
3
- 4 .4. ממקום התאונה פונתה התובעת לבית החולים "וולפסון" בחולון בהכרה מלאה, אך במהלך  
5 הטיפול החל מצבה להידרדר, הופיעו פרכוסים ואישוניה תורחבו. בתובעת בוצעו פעולות  
6 אינטובציה והנשמה. בבדיקת CT מוח שבוצעה, נמצאה עדות לבצקת מוחית ואובחן שבר  
7 טמפורלי ימני. התובעת הובהלה בניידת טיפול נמרץ תוך הנשמה לבית חולים "איכילוב", ליחידה  
8 לטיפול נמרץ. הוחל בהחייאה מוחית והתובעת הונשמה במשך שלושה ימים. ביום 15.6.97  
9 שוחררה התובעת לביתה, בתום שמונה ימי אשפוז. במהלך האשפוז בוצעו תפרים בגולגולת  
10 התובעת, תפרים באזור החתכים, ניתן לה צווארון פילדלפיה לצוואר, מנת דם, תרופות  
11 אנטיביוטיות ומשככי כאבים.  
12
- 13 .5. המחלוקת בין הצדדים היא, כאמור, בעניין הנזק בלבד. בעוד שהתובעת מעריכה בסיכומיה את  
14 הנזקים שנגרמו לה כתוצאה מן התאונה בכ-600,000 ש"ח, סבורות הנתבעות כי יש להעמיד את נזקי  
15 התובעת על סך של 19,000 ש"ח בלבד.  
16
- 17 **הנכות הרפואית**
- 18
- 19 .6. התובעת טענה בכתב תביעתה כי כתוצאה מן התאונה היא סובלת משלוש צלקות בפניה, מפזילה  
20 בעיניה, מכאבי ראש ומקשיים בראייה. מטעם בית המשפט מונו לתובעת שלושה מומחים  
21 רפואיים: בתחומי הכירורגיה הפלסטית, רפואת העיניים והנירולוגיה.  
22
- 23 **בתחום הכירורגיה הפלסטית** – המומחה, ד"ר אברהם נוימן, מצא בבדיקתו צלקת באזור לחי  
24 ימין באורך 5 ס"מ וברוחב מקסימלי של עד 2 ס"מ וכן צלקת בזווית עין ימין באורך של 2.5 ס"מ.  
25 נקבע כי הצלקות ב"איכות בינונית" והובהר כי מדובר ב"צלקת שנראית ואינה היפרטרופית או  
26 מורמת" (תשובה 2 לשאלות הבהרה). המומחה ציין כי ניתן לתקן את הצלקות באמצעות ניתוחים  
27 עם סיכוי טוב לשיפור, אך הבהיר כי "תמיד יותרו צלקות" והעריך את עלות הניתוח בכ-15,000  
28 ש"ח "כפוף לשינויים". המומחה קבע את נכותה של התובעת בשיעור 6% בגין הצלקות, לפי סעיף  
29 (2)75 מותאם לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה) תשט"ז-1956.  
30
- 31 **בתחום רפואת העיניים** – קבע המומחה, ד"ר יוסף גלובינסקי, כי התובעת סובלת מפזילה פנימית  
32 של עין ימין, הניתנת לפתרון באמצעות שימוש קבוע במשקפיים. עוד נקבע כי ניתן יהיה לתקן את  
33 הפזילה בעתיד באמצעות ניתוח בעלות של כ-20,000 ש"ח. המומחה הוסיף וקבע כי "לא ניתן לשלול



## בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10-04-10563 גולדשטיין(קטין) ואח' נ' גולדשטיין ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר 10563-04-10

1 קשר סיבתי בין בצקת המוח שקרתה בעקבות התאונה בגיל 3 לבין הפזילה שקרתה 3 שנים לאחר  
2 מכן בגיל 6". עם זאת, בהמשך חוות דעתו קבע המומחה כי "ההסתברות שהפזילה... שהופיעה  
3 בגיל 6 נגרמה עקב בצקת המוח שקרתה בגיל 3 מוערכת בכ-30%". משכך, לא הוכח קשר סיבתי  
4 בין התאונה לבין הפזילה ואין לקבוע נכות בתחום זה.

5  
6 **בתחום הנוירולוגיה** – קבע המומחה, ד"ר אלי חימן, כי התובעת סבלה מחבלת ראש בינונית (שבר  
7 רפתי ימני, בצקת מוחית שחלפה, פרכוס בודד, ללא דימום מוחי). לחבלה זו, כך נקבע, לא היו  
8 השלכות ארוכות טווח. לאור האמור, קבע המומחה נכות זמנית של 20% למשך חודש אחד  
9 מהתאונה ונכות של 10% למשך חודשיים.

### הנכות התפקודית

10  
11  
12  
13 7. הנתבעות סבורות כי במקרה דנן, "לא יכול להיות חולק כי המדובר בנכות אסתטית" גרידא.  
14 לשיטתן, מדובר בנכות זניחה, שאין לה משמעות תפקודית ולא הובאו עדים או ראיות להוכחת  
15 הפגיעה התפקודית הנטענת. נתתי דעתי לעמדת הנתבעות, אולם בנסיבות המקרה שלפני, לאחר  
16 שהתרשמתי באופן בלתי אמצעי מן הצלקות שעל פניה של התובעת ומעדותה בפני, אין בידי לקבל  
17 עמדה זו.

18  
19 8. כידוע, נקבעת הנכות התפקודית על ידי בית המשפט על בסיס מכלול הראיות שהובאו לפניו ובשים  
20 לב לנסיבותיו הקונקרטיות של הנפגע. הנכות הרפואית משמשת כנקודת מוצא, אך על בית  
21 המשפט להוסיף ולבחון את השפעתה על הנפגע המסוים וליתן משקל, בין השאר, להיקפה של  
22 הנכות, לאופייה של הפגיעה ולמיקומה. בנוסף, על בית המשפט להתייחס להשפעתה של הפגיעה  
23 על הנפגע תוך התחשבות בגילו, בהשכלתו ובכישוריו.

24  
25 9. בתי המשפט, על כל ערכאותיהם, שבו ונדרשו לשאלת התפקודיות של נכות שהיא בעיקרה  
26 אסתטית. בע"א 6410/95 אשכנזי נ' עזבון המנוח גד לסרי (27.5.1998) נקבע כי נכות אסתטית  
27 עלולה בנסיבות מסוימות להקשות, במידה כזו או אחרת, בקבלה לעבודה. מטבע הדברים, כך  
28 נפסק באותו עניין, לא ניתן לקבוע את שיעורה של פגיעה זו בכומר ההשתכרות והדרך הנכונה  
29 לקביעתה היא בדרך האומדן. בהתאם לכך, בע"א 9873/06 כלל חברה לביטוח בע"מ נ' פפו  
30 (22.3.2009) לא מצא כבי המשנה לנשיאה א' ריבלין מקום להתערב בקביעת בית המשפט המחוזי  
31 לפיה יש להעמיד את הנכות התפקודית בגובה הנכות הרפואית שנקבעה, שמתוכה 8% נכות  
32 אסתטית. הובהר כי "אין להתעלם מכך שפגיעה במראה של נערה צעירה משליך על דימויה העצמי  
33 ועל יכולתה ליצור קשר עם אחרים, ובעיקר בחורים... בית המשפט המחוזי סבר כי הצלקות אינן



## בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10563-04-10 גולדשטיין(קטין) ואח' נ' גולדשטיין ואח'

תיק חיצוני : תיק עור 10563-04-10

- 1 נטולות כל השפעה תפקודית, שכן הן משפיעות על דימויה העצמי של המשיבה ולעניין זה קיים  
 2 משקל תפקודי" (שם, פסקה 7). בת"א (שלום ת"א) 44179-03-14 פלוני (קטין) נ' י.ז. (19.2.2017)  
 3 נקבע, לעניין צלקות ברגלי התובע, כי "לא ניתן להתעלם מתחושותיו של התובע לגבי מראהו,  
 4 מהפגיעה בביטחון העצמי שהתאונה גרמה לו, שנגרמת בין היתר עקב מראה הרגל, דבר שעשוי  
 5 למנוע ממנו לנסות להתקבל לעבודות מסוימות" (שם, פסקה 21). עוד נקבע בפסיקה כי "אין  
 6 להוציא מכלל אפשרות לגבי מעביד כזה או אחר" שקיומן של צלקות יפגע בקבלה לעבודה (ת"א  
 7 (שלום חי') 12470/98 גל נ' סהר – חברה לביטוח בע"מ (14.5.2002)); וכי מקום בו נותרה לתובעת  
 8 "צלקות בלחיה, אשר גם אם אינה בולטת למרחק ואינה פוגמת בחזותה החיצונית באופן בולט,  
 9 הרי שבמבט בוחן מקרוב ניתן לראותה...", יש מקום לפסוק לתובעת פיצוי גלובלי בשל הפסדי  
 10 השתכרות בעתיד (ת"א (שלום ת"א) פיטוסי נ' מרדכי (26.3.2006) (וראו גם את פסקי הדין אליהם  
 11 הפנתה התובעת, בהם דובר בנכויות בשיעורים גבוהים יותר בגין צלקות בפנים: ע"א (מחוזי ת"א)  
 12 2823/01 אליהו נ' תקווה (12.4.2005); ת"א (מחוזי י-ם) 1741/06 גוגנהיים נ' גלרט (24.8.2008);  
 13 ת"א (שלום בייש) 5522/94 קרדו נ' כלל חברה לביטוח בע"מ (12.3.2000), פסקה 11; ת"א (שלום  
 14 רח') 2756/03 דסיטאניקוב נ' וייסמן (9.5.2005); ת"א (שלום י-ם) 1741/06 גוגנהיים נ' גלרט  
 15 (24.8.2008); ות"א (מחוזי ת"א) 1781/09 פלונית נ' קרנית – קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים  
 16 ((12.1.2014)).  
 17  
 18 10. בענייננו – הצלקות נראות באופן ברור על פניה של התובעת: על לחי ימין ובזווית העין (תמונות  
 19 עדכניות צורפו לתצהיר התובעת). התובעת, שעובדת כמלצרית, העידה כי היא "יותר ביישנית,  
 20 יותר שקטה ממלצרים אחרים" (עמוד 22 לפרוטוקול, שורה 23). כן העידה היא כי ניסתה להתקבל  
 21 לעבודה כמדריכה בחדר כושר, אך לא קיבלו אותה מאחר שלדבריה "לא הצלחתי לשבת בקבלה  
 22 מול אנשים" (עמוד 24, שורות 29-32). עוד העידה התובעת כי היא מתביישת בצלקות: "אני רגילה  
 23 להסתיר את הפנים עם השיער, ולא לבוא במגע ארוך עם אנשים שאני לא מכירה. שואלים אותי  
 24 כל הזמן על הצלקת, וזה לא נעים לי... שאני באה באינטראקציה עם אנשים, תמיד אני מרגישה  
 25 מוזר, שמסתכלים בלחי שלי וזה לא נעים לי" (עמוד 26, שורות 29-30; עמוד 27, שורות 5-6; סעיף  
 26 15 לתצהיר התובעת).  
 27  
 28 11. התובעת היא בחורה צעירה מאד, שעדיין לא החלה לכתוב את סיפור חייה ואשר דרכה המקצועית  
 29 טרם התגבשה. מיקומן של הצלקות על פניה של התובעת בולט ולא ניתן להסתירן, אלא תוך  
 30 שימוש באיפור כבד. מעדותה של התובעת ניכר כי יש לצלקות השפעה סובייקטיבית. על בטחונה  
 31 העצמי. בנוסף, יש להניח שעשויה להיות לצלקות אף השלכה אובייקטיבית על כושרה של התובעת  
 32 להשתכר, שכן הן עשויות להשפיע, במידה כזו או אחרת, על האנשים הבאים עם התובעת במגע.  
 33 צירופם של כל אלה, מוביל למסקנה כי עלולה להיות לצלקות השפעה תפקודית.  
 34



## בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10563-04-10 גולדשטיין(קטיין) ואח' נ' גולדשטיין ואח'

תיק חיצוני : תיק עזר 10563-04-10

12. בשולי פרק זה אציין כי נתתי דעתי לקביעת המומחה לפיה התובעת תוכל לתקן את הצלקות בפניה באמצעות ניתוח עם סיכוי טוב לשיפור. המומחה ציין כי עלות הניתוח 15,000 ₪, אך לא פירט אם ניתן לעבור את הניתוח במסגרת שירותי הבריאות הכלליים. לאחר שמיעת הראיות התברר כי התובעת לא הייתה ערה כלל לאפשרות זו (עמוד 25 לפרוטוקול, שורות 9-18). אמה של התובעת העידה כי נשקלה האופציה לבצע ניתוח אצל "מומחים גדולים בלוס אנג'לס", אך לטעמה, נכון הוא שהתובעת "תחכה עם זה עוד טיפה. זה תמיד הפריע לה, שתחכה עוד קצת. שתהיה יותר בשלה" (עמוד 30, שורות 12-18). מאחר שמדובר באפשרות תיאורטית, שעלויותיה אינן ברורות, ומאחר שזכותה המלאה של התובעת לבחור שלא לעבור ניתוח בפניה, בפרט כשיש גם סיכוי של חוסר הצלחה, לא מצאתי כי יש בעצם קיומה של האפשרות לשכך את מראה של הצלקת באמצעות ניתוח כדי להעלות או להוריד.

ראשי הנזק

הפסדי השתכרות לעתיד

13. לאור גילה הצעיר של התובעת ושנות העבודה הרבות שבפניה ובהתחשב בקביעתי האמורה לפיה לנכות האסטטית בגובה 6% שבפניה עלולה להיות השפעה תפקודית מסוימת, מצאתי כי פיצוי גלובלי בסך 75,000 ₪ בגין הפסדי השתכרות בעתיד הולם את נסיבות המקרה. סכום זה כולל את כל רכיבי השכר לרבות הפסד תנאים סוציאליים.

עזרת הזולת לעבר

14. אמה של התובעת הצהירה כי לאחר התאונה היא טיפלה בתובעת במשך שלושה חודשים ודאגה לצרכיה. בעת התאונה, כך הוצהר, היא הייתה שכירה, שהתה בבית בחופשת לידה עם בתה התינוקת (אחותה של התובעת) והייתה אמורה לחזור למקום עבודתה בתחילת חודש יולי 1997. האם הוסיפה והצהירה כי בחרה להשגיח את התובעת בבית ולא לחזור למקום עבודתה כמתוכנן, ועל כן נשארה עם התובעת בבית בחופשה ללא תשלום וטיפול בה עד לסוף חודש אוגוסט 1997. התובעת עלתה לגן טרום חובה רק בחודש ספטמבר 1997 (סעיף 9 לתצהיר). בעדותה חזרה אמה של התובעת על עיקרי הדברים. האם העידה כי בעת התאונה הייתה שכירה (עמוד 27 לפרוטוקול, שורות 23-24) וכי לאחר התאונה, נשארה עם התובעת בבית לטפל בה (עמוד 27, שורות 21-22). האם אישרה כי עובר לתאונה הייתה בחופשת לידה עם אחותה התינוקת של התובעת, אך הסבירה כי האחות נולדה בחודש מרץ והתאונה הייתה בחודש יוני, כך שהייתה אמורה לחזור לעבודתה בתום שלושת החודשים (עמוד 28, שורות 5-7). עוד העידה האם כי עובר לתאונה הייתה התובעת



## בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10563-04-10 גולדשטיין(קטין) ואח' נ' גולדשטיין ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר 10563-04-10

1 במעון פרטי (עמוד 28, שורות 13-15). האם אישרה כי מאחר שלא חזרה לעבוד ובהעדר מקורות  
2 הכנסה, היא לא שלחה בפרק זמן זה את בתה התינוקת לגן. לדבריה: "הייתי אמורה לחזור  
3 לעבודה, [התובעת] לא הייתה יכולה לחזור לגן, זה היה קיץ והיו לה צלקות על הפנים, הכול גם  
4 היה טרי, הייתי צריכה לשים לה משחות ולטפל בה, לא רציתי להשאיר אותה אחרי התאונה  
5 בפיקוח של מישהו אחר, זה, היא הייתה קטנה. מאחר שנשארתי איתה, אני לא עובדת, אין לי  
6 כסף, מן הסתם לא אשלח את התינוקת למטפלת או לגן" (עמוד 28, שורות 9-12).

7  
8 לבית המשפט לא הוצגו כל נתונים על העסקתה של האם לפני התאונה ולאחריה ואף לא הוכחה  
9 תקופת היעדרותה מן העבודה. עם זאת, בשים לב לטיפול שנדרש בפגיעותיה של התובעת בפנים,  
10 יש להניח כי התובעת, שהייתה בת שלוש במועד התאונה, נזקקה לטיפול החורג מן הטיפול הרגיל  
11 של אם בבתה. בנוסף, הבאתי בחשבון את תקופת הנכות הזמנית בתחום הניירולוגיה, למשך  
12 שלושה חודשים, כמו גם את קביעתו של ד"ר הימן לפיה התובעת הייתה במעקב במשך כשנה וחצי  
13 לאחר התאונה (עמוד 3 לחוות הדעת). בניסיונות אלה, מצאתי לנכון לפסוק לתובעת פיצוי גלובלי  
14 בגין עזרת הזולת לעבר בסך של 10,000 ₪.

### הוצאות רפואיות ונסיעות

15  
16  
17  
18 15. התובעת מסרה בתצהירה כי בכל יציאה לרחוב היא מקפידה למרוח איפור כבד, כדי לנסות  
19 ולטשטש את הצלקות (סעיף 15 לתצהיר). בעדותה הבהירה התובעת כי היא קונה איפור מדי חודש  
20 (עמוד 24 לפרוטוקול, שורה 4). עוד הסבירה התובעת כי בעוד שחברותיה "לא מתאפרות כל  
21 הזמן", אלא רק "מדי פעם, אני שמה כל יום איפור. זה שונה" (שם, שורות 14-16). אמה של  
22 התובעת העידה אף היא כי היא נוהגת לרכוש עבור התובעת מייק-אפים להסתרת הצלקות וכן  
23 כדורים לכאבי ראש (עמוד 28, שורה 23). עוד הצהירו התובעת והוריה כי נשאו בעלויות נוספות,  
24 לרבות נסיעות לטיפולים, רכישת תרופות ומשחות יקרות לאזור החתכים והצלקות (סעיף 17  
25 לתצהיר התובעת). בשים לב לכל אלה, מצאתי לנכון לפסוק לתובעת בגין הוצאותיה לעבר ולעתיד,  
26 לרבות נסיעות לטיפולים, סך של 15,000 ₪.

### כאב וסבל

27  
28  
29  
30 16. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות – לרבות חבלת הראש ממנה סבלה התובעת בגיל שלוש עם  
31 שבר בגולגולת, הטיפול בבתי החולים במשך שמונה ימים, הנכויות הזמניות שנקבעו בתחום  
32 הניירולוגי והנכות הצמיתה – ומתוקף הסמכות המסורה לבית המשפט על פי תקנות פיצויים



## בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10563-04-10 גולדשטיין(קטין) ואח' נ' גולדשטיין ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר 10563-04-10

1 לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו נזק ממון), התש"ו-1976, אני פוסקת  
2 לתובעת פיצוי בסכום של 30,000 ₪ בראש נזק זה.  
3

### סיכום נזקי התובעת

4	
5	
6	הפסדי השתכרות לעתיד 75,000 ₪.
7	עזרת צד ג' 10,000 ₪.
8	הוצאות 15,000 ₪.
9	כאבוסבל 30,000 ₪.
10	
11	סך נזקי התובעת 130,000 ₪.
12	

### סוף דבר

13  
14  
15 17. הנתבעת תשלם לתובע פיצוי בסך של 130,000 ₪ בצירוף שכר טרחת עורך דין בשיעור כולל של  
16 15.21% ובצירוף הוצאות משפט שהוציאה התובעת. הסכומים ישולמו תוך 30 יום, שאם לא כן,  
17 יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום מתן פסק הדין ועד ליום תשלומם בפועל.

18  
19 חמזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27

28 ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ח, 30 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.  
29

30 גרין צביה אלפמן  
31 שרון צנציפר הלפמן, שופטת